

MAGNOLIAN MAHTAVA ISÄ

MaryEllen Johnson
Van Engelenhoven
(Perustuu tositahtumaan)

"Jotkut lapset sanoivat, ettemme me ole hyvä perhe, koska isä ei ole kirkkomme jäsen."

Tämä kertomus tapahtui Yhdysvalloissa.

"Magnolia! Lily!" isä kutsui. "On pyhien kirjoitusten ja rukouksen aika!"

Magnolia lysähti lattialle koiransa Raindropin viereen. Lily käpertyi lempipeittoonsa.

Perheen pyhien kirjoitusten lukemisaika oli hauskaa. Toisinaan he näyttelivät pyhien

kirjoitusten kertomuksia yhdessä. Se auttoi Magnoliaa kuvittelemaan kertomukset mielessään. Lisäksi Raindrop auttoi aina, kun kertomuksissa oli eläimiä!

Isä avasi pyhät kirjoitukset ja luki jakeen. Sitten hän antoi suuren, raskaan Raamatun Magnolialle. He kaikki lukivat vuorotellen.

"Olkaa toisianne kohtaan ystävällisiä", Magnolia luki.*

Hän kurtisti otsaansa. Ihmiset eivät aina olleet ystävällisiä häntä kohtaan kirkossa.

"Äiti, isä, voinko puhua teille yhdestä asiasta?" hän kysyi.

"Tietysti", isä sanoi. "Mikä on?"

"Eilen Alkeisyhdistyksessä jotkut lapset sanoivat minulle, ettei me olla hyvä perhe, koska isä ei ole kirkon jäsen."

Magnolian isä kuului toiseen kirkkoon. Hän kävi sunnuntaisin sakramenttikokouksessa perheen kanssa. Hän piti puheet Pyhästä Hengestä Lilyn ja Magnolian kastetilaisuuksissa. Kaikki sanoivat, että hän teki hyvää työtä. Hän oli mahtava isä.

"Minua itketti se, mitä he sanoivat." Magnolia niiskutti. "Miksi ihmisten täytyy olla niin ilkeitä?"

Äiti ja isä katsoivat toisiaan.

"Olen iloinen, että kerroit meille, mitä tapahtui", isä sanoi. "Äiti ja minä rakastamme toisiamme hyvin paljon. Ja perheemme on meille hyvin tärkeä."

Äiti nyökkäsi. "Ja perheemme on tärkeä taivaalliselle Isällekin. Hän rakastaa kaikkia lapsiaan."

Raindrop painautui Magnoliaa vasten. Magnolia rapsutti sen korvia.

"Taivaallinen Isä tuntee meidät, ja Hän tietää, että me rakastamme toisiamme", isä sanoi. "Yksikään perhe ei ole täydellinen, mutta me voimme yrittää edelleen parhaamme."

"Mutta se tuntuu silti pahalta, kun ihmiset sanovat ilkeitä asioita perheestämme", Magnolia sanoi. "Jeesus opetti meitä olemaan ystävällisiä kaikille. Ilkeiden asioiden sanominen ei tunnu siltä kuin seuraisi Jeesusta."

"Olet oikeassa", isä sanoi. "Ehkä kun sinusta tuntuu, että haluat sanoa jotakin ilkeää, voit muistaa, miltä sinusta tuntui, kun muut olivat sinulle epäystävällisiä. Silloin voit sanoa sen sijaan jotakin ystävällistä."

Magnolia veti syvään henkeä. "Okei." Hän oli iloinen siitä, että hän pystyi puhumaan äidin ja isän kanssa.

"On perhevoileivän vuoro!" Isä veti Lilyn ja Magnolian isoon halaukseen ja puristi heitä lujasti. Äiti kietoi kätensä kaikkien kolmen

* Kirje efesolaisille 4:32

ympärille. Raindrop ravasi ympyrää kaikkien ympärillä.

"Minä en pysty hengittämään!" Lily vitsaili. Magnolia nauroi.

"Muistuttakaapas minua – kenen vuoro on lukea?" isä kysyi. Hän päästi irti tytöistä ja otti pyhät kirjoitukset.

"Minun vuoroni!" Lily sanoi. "Ja on isän vuoro rukoilla."

Kun he lopettivat lukemisen, kaikki polvistuivat rukoilemaan. Magnolia tunsi rauhaa kuunnellessaan isän pitämää rukousta. Hän tiesi, että taivaallinen Isä rakasti hänen perhettään. ●

